

2016

ΒΙΑ ΣΤΑ ΓΗΠΕΔΑ

ΕΡΓΑΣΙΑ ΠΡΟΤΖΕΚΤ

ΣΤΑΜΟΥΛΗΣ ΣΑΡΑΓΓΑΝΙΔΑΣ, ΣΤΑΜΟΥΛΗΣ ΣΤΡΟΥΓΚΗΣ, ΚΩΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΧΑΤΖΗΓΕΩΡΓΙΟΥ, ΑΝΔΡΕΑΣ ΤΖΙΩΡΤΖΗΣ, ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΧΑΜΑΜΤΖΗΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

1)ΒΙΑ ΣΤΑ ΓΗΠΕΔΑ

2)ΧΟΥΛΙΓΚΑΝΙΣΜΟΣ

- ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ
- ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΧΕΙΖΕΛ
- ΧΟΥΛΙΓΚΑΝΙΣΜΟΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ
- ΡΙΖΟΥΠΟΛΗ

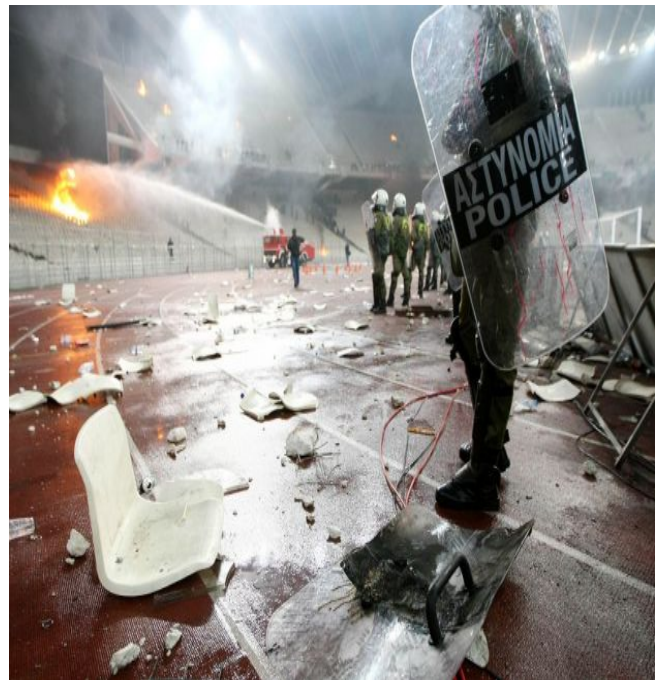
3)ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ

4)ΝΤΟΠΙΝΓΚ

- ΟΡΙΣΜΟΣ ΝΤΟΠΙΝΓΚ
- ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ
- Αιτίες Εξάπλωσης του Ντόπινγκ

1. ΒΙΑ ΣΤΑ ΓΗΠΕΔΑ

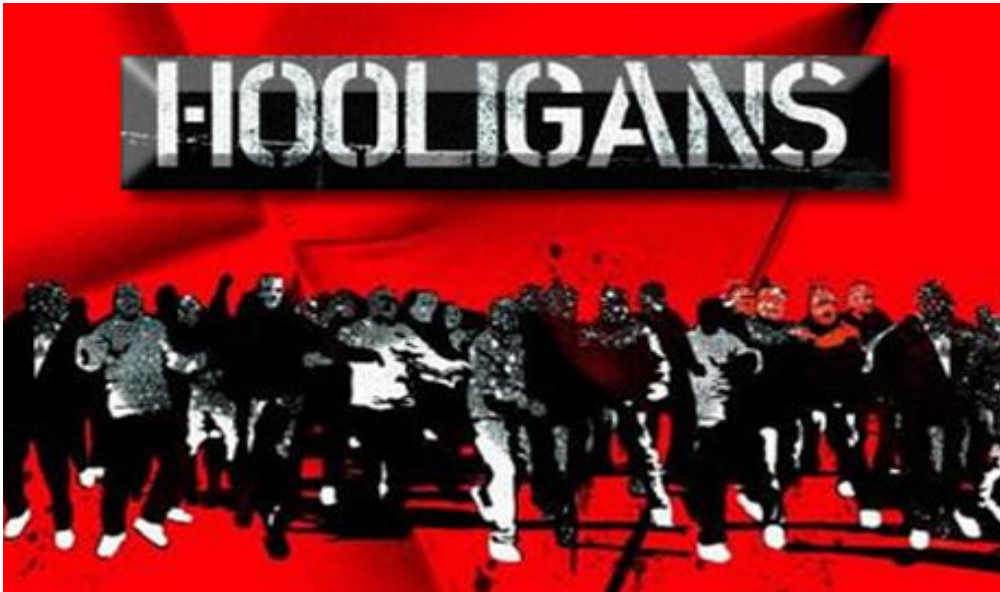
Οι περισσότεροι άνθρωποι είναι εν δυνάμει βίαιοι. Ενεργοποιούν αυτή τους την ιδιότητα όταν για παράδειγμα εμποδίζονται να ικανοποιήσουν μιας ζωτικής γι' αυτούς σημασίας ανάγκη. Η βία, σε τέτοιες περιπτώσεις, μπορεί να λειτουργήσει ως η μοναδική διέξοδος και να εκδηλωθεί με επιθετική συμπεριφορά προς τα έξω. Η βία στα γήπεδα εκδηλώνεται με δύο βασικές μορφές: ως βία μεταξύ των αθλουμένων και των λοιπών συμμετεχόντων στην αθλητική δράση και ως βία προκαλούμενη από θεατές αθλητικών αγώνων μεταξύ τους ή απευθυνόμενη σε κάποιους από τους συμμετέχοντες στον αγώνα.

Η βία μεταξύ των φιλάθλων μπορεί να λάβει διάφορες μορφές. Η πιο συνηθισμένη είναι η συμβολική βία η οποία εκφράζεται με τη μορφή λεκτικών ή και μη λεκτικών χειρονομιών σε βάρος αντίπαλων οπαδών λαμβάνοντας συχνά σεξουαλικό και υποτιμητικό περιεχόμενο. Ένα από τα πιο χαρακτηριστικά παραδείγματα συμπεριφορών συμβολικής βίας είναι οι ψεύτικες συγκρούσεις ανάμεσα σε οπαδούς της ίδιας ομάδας, η συμπεριφορά αυτή που στην αργκό των φανατικών οπαδών αποκαλείται ως σχιζοφρένεια. Άλλες μορφές βίας είναι η πραγματική με την απλή σωματική σύγκρουση ή με τη χρήση πλαστικών καθισμάτων,

φωτοβολίδων και λιθοβολισμό και σε πιο ακραίες περιπτώσεις με τη χρήση όπλων ή μαχαιριών, η έλλογη η οποία αποσκοπεί σε κάποιο συγκεκριμένο σκοπό. Τέτοιος είναι ο εξευτελισμός της αστυνομίας ή των αντίπαλων οπαδών και τέλος, η εκφραστική βία που έχει συμβολικό κυρίως προσανατολισμό και απώτερο σκοπό της τη διέγερση, την ικανοποίηση και την ευχαρίστηση. Σημειώνεται ότι αρκετές είναι οι περιπτώσεις που τα διάφορα περιστατικά βίας συνδυάζουν διάφορες μορφές βίας. Αρκετά είναι τα μετρά που έχουν ληφθει από του παράγοντες του αθλητισμού για να εξοντώσουν την βία όμως όλες έχουν πέσει στο απόλυτο κενό

2.ΧΟΥΛΙΓΚΑΝΙΣΜΟΣ

Το πρώτο πράγμα που έρχεται σε έναν απλό άνθρωπο όταν ακούει βία στα γήπεδα είναι τα επεισόδια μεταξύ των οπαδών δηλαδή ο χουλιγκανισμός. Τα πρώτα καταγεγραμμένα περιστατικά ποδοσφαιρικού χουλιγκανισμού στο μοντέρνο ποδόσφαιρο εμφανίσθηκαν στα 1880 στην Αγγλία, σε μια περίοδο όπου οι "συμμορίες" των φιλάθλων εκφοβίζουν γειτονίες, επιτίθενται σε διαιτητές και εναντιώνονται σε φίλαθλους και παίκτες άλλων ομάδων. Το 1885 μετά τη νίκη της Preston επί της Aston Villa σε φιλικό αγώνα με 5-0, οι οπαδοί της δεύτερης επιτέθηκαν στους πρώτους πετώντας πέτρες, χρησιμοποιώντας ρόπαλα κ.λ.π. Ένας παίκτης της Preston έπεσε αναισθητός από το ξύλο. Ο τύπος της εποχής σχολίασε τους οπαδούς και τη συμπεριφοράς τους ως αγριεμένες μαϊμούδες. Το 1886 είχαμε την επίθεση οπαδών της Preston στους οπαδούς της QPR, στο σιδηροδρομικό σταθμό, η οποία αποτέλεσε τη πρώτη καταγεγραμμένη επίθεση μακριά από το γήπεδο. Τη δεκαετία του 1960 στην Αγγλία καταγράφονται κατά μέσο όρο 30 συμπλοκές το χρόνο μεταξύ των χούλιγκανς, ενώ παρατηρείται κλιμάκωση στις δεκαετίες του 1970 και 1980. Πέρα από την Αγγλία μέσα στα χρόνια ιστορικά τα περισσότερα κρούσματα έχουν καταγραφεί στην Αργεντινή, Ελλάδα, Γαλλία, Γερμανία, Ιταλία και Κροατία. Αλλά και στη Βραζιλία, στην Αργεντινή και στο Μεξικό

ο χουλιγκανισμός είχε εξελιχθεί σε πολύ χειρότερο βαθμό από ότι στην Ευρώπη. Οι οργανωμένοι οπαδοί δε διέφεραν καθόλου από τους κοινούς εγκληματίες και θεωρούνταν από τους αστυνομικούς σαν εγκληματικές οργανώσεις. Συχνά ήταν αναμεμιγμένοι με το εμπόριο ναρκωτικών και το λαθρεμπόριο εισιτηρίων και προϊόντων της ομάδας, ενώ δεν έλειπαν πολλές φορές οι εκβιασμοί στους παίκτες και στα στελέχη των ομάδων. Αλλά και η Ιταλία δεν έμεινε άπραγη μπροστά στο φαινόμενο του χουλιγκανισμού. Στην Ιταλία, ο αθλητισμός έλαβε πολιτικές διαστάσεις μεταξύ του φασισμού και της κουμμουνιστικής Αριστεράς. Η πολιτική διαμάχη ήταν τόσο έντονη στο ποδόσφαιρο που οι διαφορές στις ομάδες πήγαν από τα "πιστεύω" των φιλάθλων και τη γεωγραφική θέση τους (έδρα της ομάδας) όπου οι διάφορες πολιτικές ιδέες ήταν περισσότερο ή λιγότερο δυνατές.

Α)ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ

Το Βέλγιο, προβλήματα βίας στα γήπεδα δημιουργούσαν οι οπαδοί κυρίως τεσσάρων ποδοσφαιρικών ομάδων: της Anderlecht, της Andwerp, της Club Brugge, και της Standard Liege κυρίως σε αγώνες εκτός έδρας. Μετά τα δραματικά γεγονότα του σταδίου του Heysel (αγώνας μεταξύ Juventus και Liverpool το 1985 στον οποίο σκοτώθηκαν 39 άτομα και τραυματίστηκαν 470 άτομα), η Αστυνομία του Βελγίου έλαβε εξαιρετικά αυστηρά μέτρα στα οποία συμπεριλαμβανόταν η υπερβολικά αυστηρή αστυνόμευση των αγώνων, η χρήση καμερών στα ποδοσφαιρικά γήπεδα, η απαγόρευση εισόδου σε κάποιους «σεσημασμένους» οπαδούς και ο διαχωρισμός των αντίπαλων φιλάθλων.

Στη Γερμανία, η βίαιη συμπεριφορά των χούλιγκαν παρουσιάζει άμεση διασύνδεση μεταξύ άλλων, και με νεοναζιστικές εκδηλώσεις. Εντούτοις, κατά τον Volker Ritner τα ναζιστικά σύμβολα χρησιμοποιούνται από τους χούλιγκαν περισσότερο ως πρόκληση ενάντια στο κράτος και την Αστυνομία παρά ως συνειδητή ιδεολογική στάση. Κατά τους γερμανούς επιστήμονες, οι γερμανοί οπαδοί είναι δυνατό να χωριστούν σε τρεις κατηγορίες: α) ο καταναλωτής οπαδός, β) ο ποδοσφαιρικός οπαδός και γ) ο οπαδός που αναζητά την περιπέτεια και βίαιες εμπειρίες. Σύμφωνα

με την άποψη γερμανών επιστημόνων, η προσπάθεια της Αστυνομίας να ελέγξει τους οπαδούς έχει συχνά τα ακριβώς αντίθετα αποτελέσματα, διότι ο σκοπός των οργανωμένων οπαδών είναι να προκαλούν και να επιδιώκουν την αντιπαράθεση αυτή.

Στην Ιταλία, οι πρώτες οργανωμένες ομάδες χούλιγκανς, εμφανίζονται, περί τις αρχές της δεκαετίας του '70 στην Ρώμη καθώς και στις μεγάλες πόλεις της Β. Ιταλίας και ονομάζονται Ultras. Οι ultras ενδιαφέρονται για το θέαμα που προσφέρουν από τις κερκίδες και για αυτό η εμφάνιση γιγαντιαίων πανό, η ρίψη βεγγαλικών και κροτίδων αποτελεί μέρος της προσπάθειας τους να επιτύχουν, κατ' αρχήν, συμβολική νίκη επί των αντιπάλων τους. Αυτό που είναι αξιοσημείωτο είναι ότι στην αναβάθμιση της οργάνωσης τους συνέβαλαν σημαντικά φίλαθλοι που προέρχονται από ακροδεξιές ή ακροαριστερές οργανώσεις καθώς και μέσω της συνεννόησής τους μέσω του περιοδικού «Supertifo», αλλά και του διαδικτύου. Μετά το 1989 αυξήθηκαν οι συλλήψεις και οι παρατηρήσεις από την Αστυνομία και, ακολούθως, παρατηρήθηκε μια μεταφορά των βίαιων επεισοδίων έξω από το χώρο του γηπέδου, πριν ή μετά τον αγώνα.

Στην Αργεντινή, Boca Juniors (χαμηλότερες κοινωνικές τάξεις) και River Plate (ψηλότερες κοινωνικές τάξεις). Το ποδόσφαιρο είναι ο μόνος χώρος στον οποίο έχουν πρόσβαση οι χαμηλότερες κοινωνικές τάξεις, λόγω της μεγάλης φτώχειας που επικρατεί. Το γήπεδο χρησιμοποιείται σε μεγάλο βαθμό ως χώρος διαμαρτυρίας ενάντια στη φτώχεια και στο χάσμα των κοινωνικών τάξεων. Αρχικά η αστυνομία χρησιμοποιούσε τους χούλιγκανς για αντίσταση στη στρατιωτική εξουσία. Τώρα όμως η ίδια η αστυνομία αποτελεί την εξουσία στα μάτια των οπαδών.

Β)ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΣΤΟ ΧΕΙΖΕΛ

Η Τραγωδία του Χείζελ ήταν μια από τις χειρότερες ποδοσφαιρικές τραγωδίες. Συνέβη στις 29 Μαΐου του 1985 στο στάδιο Χείζελ στις Βρυξέλλες, όπου η Λίβερπουλ και η Γιουβέντους θα αγωνίζονταν σε έναν από τους πλέον ενδιαφέροντες τελικούς για το Κύπελλο Πρωταθλητριών Ομάδων Ευρώπης στο ποδόσφαιρο.

Περίπου μία ώρα πριν από την προγραμματισμένη έναρξη του αγώνα, οι οπαδοί της αγγλικής ομάδας παραβιάζουν ένα κιγκλίδωμα που τους χωρίζει από τους φίλους της Γιουβέντους, οι οποίοι οπισθοχωρούν προς έναν τοίχο. Όσοι βρισκόταν κοντά στον τοίχο συνεθλίβησαν από την πίεση χιλιάδων κόσμου. Ο τοίχος τελικά κατέρρευσε, ενώ πολλά άτομα αναρριχήθηκαν από πάνω με ασφάλεια. Πολλοί άλλοι, ωστόσο, έχασαν τη ζωή τους ή τραυματίστηκαν σοβαρά γράφοντας μια από τις πιο μαύρες σελίδες στην ιστορία του ποδοσφαίρου, καθώς 39 άνθρωποι έχασαν την ζωή τους και πάνω από 600 τραυματίστηκαν. Το παιχνίδι τελικά διεξήχθη παρά την καταστροφή, προκειμένου να αποφευχθεί περαιτέρω βία.

Το γεγονός ότι υπαίτιοι της τραγωδίας υπήρξαν οι οπαδοί της αγγλικής ομάδας, οδήγησε την τότε πρωθυπουργό της Αγγλίας Μάργκαρετ Θάτσερ , σε συνεννόηση με την ΟΥΕΦΑ , στην απόφαση να αποκλείσει για 5 χρόνια όλους τους αγγλικούς συλλόγους από τις διοργανώσεις των ευρωπαϊκών

κυπέλλων, με εξαίρεση τη Λίβερπουλ, η οποία αποκλείστηκε για 6 χρόνια. Επίσης, μικρότερη τιμωρία επιβλήθηκε και στη Γιουβέντους, η οποία υποχρεώθηκε να δώσει ορισμένους εντός έδρας αγώνες στην επόμενη διοργάνωση του Κυπέλλου Πρωταθλητριών, κλεισμένων των θυρών.

Το στάδιο Χέιζελ στη συνέχεια ανακατασκευάστηκε, έγιναν βελτιωτικά έργα που προσέδωσαν τη μέγιστη δυνατή ασφάλεια, ενώ άλλαξε και η ονομασία του (ονομάζεται πλέον Στάδιο Βασιλιάς Μπουντουέν). Έντεκα χρόνια μετά την τραγωδία, το 1996, η ΟΥΕΦΑ διοργάνωσε σ' αυτό το στάδιο τον τελικό του Κυπέλλου Κυπελλούχων

Γ)ΧΟΥΛΙΓΚΑΝΙΣΜΟΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Ο χουλιγκανισμός και η βία στα γήπεδα είναι δυο κυρίαρχα στοιχεία που αποτελούν «αρρώστια» για τον ελληνικό αθλητισμό. Τα συναντάμε περισσότερο στα δημοφιλή αθλήματα, όπως το ποδόσφαιρο και το μπάσκετ. Πρωταγωνιστές τους οπαδοί των «μεγάλων» αθλητικών σωματείων όπως ο Ολυμπιακός, ο Παναθηναϊκός, ο ΠΑΟΚ, κλπ. Βασικά ο χουλιγκανισμός εκφράζεται στα γήπεδα αλλά γεννιέται στις γειτονιές. Εκεί γαλουχούνται οπαδοί με μίσος για τον αντίπαλο, αλλά και τον γείτονα. Τρανό παράδειγμα η έχθρα της ομάδας της Λάρισας με αυτήν της Καρδίτσας, των δύο του Βόλου και των Τρικάλων.

Χωρίζεται σε χρώματα. Οι «πράσινοι», οι «κόκκινοι», οι «ασπρόμαυροι», οι «κίτρινοι» και άλλοι λειτουργούν πάντα υπέρ της προσωπικής ικανοποίησης ότι «ξεφτίλισαν» τον αντίπαλό τους, ότι κυριάρχησαν πάνω του προκαλώντας του τραύματα, πολλές φορές και θανάσιμα, για να του πάρει το κασκόλ, ή την φανέλα της αγαπημένης του ομάδα, που έχει το... θράσος να την φοράει μέσα στην «έδρα» του, κατά Το «εγκληματικό» φαινόμενο γεννήθηκε κάπου εκεί στην πολυτάραχη δεκαετία του '70 όταν και το ελληνικό ποδόσφαιρο έκανε τα πρώτα του επαγγελματικά βήματα. Ξεκίνησε ως κάτι περιθωριακό και ανάξιο αναφοράς στα αθηναϊκά μέσα. Επρόκειτο για μικρές συμπλοκές, οι οποίες έληγαν με το πέρας της παρεξήγησης δίχως να υπάρχουν

θύματα. Τότε οργανώθηκαν και οι πρώτοι σύνδεσμοι. Μέσα στα γήπεδα στα σημεία συνάντησης των πιο θερμόαιμων. Χαρακτηριστικό από το οποίο έπαιρναν και το όνομά τους; Η θύρα στην οποία μαζεύονταν: 7, 13, 21, 4 κλπ. Την επόμενη δεκαετία οι μικροσυμπλοκές εξελίχθηκαν μαζικοποιήθηκαν και μετατράπηκαν στον λεγόμενο χούλιγκανισμό. Οι εφημερίδες, φιλοξενούσαν στα φύλλα τους ρεπορτάζ και αρθρογραφίες με κύριο θέμα την βία, αναφέροντας πως η, εν λόγω, έννοια προήλθε από την Δυτική Ευρώπη και συγκεκριμένα από την Αγγλία, όπου η βία είχε πάρει τρομακτικές διαστάσεις. Από εκείνη την εποχή το φαινόμενο στην Ελλάδα άρχισε να «μεγαλώνει». Οι φανατικοί οπαδοί των είχαν σημείο συγκέντρωσης, οργάνωσης και συνάντησης τις θύρες των γηπέδων, και μετέπειτα τους συνδέσμους οργανωμένων οπαδών. Βασική στρατηγική; Η «εξουδετέρωση» του αντιπάλου εντός και εκτός γηπέδου. Ο φανατισμός και η ανταλλαγή υβριστικών και προκλητικών συνθημάτων μεταξύ των οπαδών οδήγησε στις συγκρούσεις των οπαδών. Τα γήπεδα για πρώτη φορά στην ελληνική ιστορία καταστρέφονταν από τους θεατές και τα υλικά τους γίνονταν όπλα στα χέρια των χούλιγκανς. Οι μετακινήσεις οπαδών αποτελούσαν αυτοσκοπό για τους συνδέσμους οι οποίοι επέλεγαν ποιους θα «μαζέψουν» για την «εκστρατεία» στην γειτονική ή μακρυνή πόλη που έπαιζε η ομάδα τους. Με τα γήπεδα και εν τέλει τις ίδιες τις πόλεις να γίνονται πεδία μαχών οι ελληνικές αρχές εδώ και χρόνια έχουν απαγορεύσει, σε μεγάλο βαθμό, τις μετακινήσεις οπαδών. το νου του χούλιγκαν.

Εκτός γηπέδων, οι πορείες των οπαδών μετατρέπονταν σε ραντεβού θανάτου. Ο στόχος ήταν ένας. Η αρπαγή του κασκόλ, ή του λάφυρου του αντιπάλου με κάθε τρόπο ακόμα και τον θανάσιμο τραυματισμό του αντιπάλου. Για να επιτευχθεί κάτι τέτοιο οι οπαδοί εξοπλίζονταν με σίδερα, ξύλα, πέτρες, μαχαίρια, μέχρι και περίστροφα. Πόλεμος κανονικός όπου ο θύτης γινόταν θύμα και το θύμα θύτης.

Για να φτάσουν όμως σε αυτό το σημείο, έπρεπε να περπατήσουν αρκετά χιλιόμετρα. Αφορμή η εκτός έδρας αναμέτρηση της ομάδας τους αλλά μέσα στην Αττική. Δινόταν ραντεβού σε κεντρικό σημείο και από εκεί ξεκινούσαν την... κάθοδο. Έξω από το γήπεδο τους περίμενε «υποδοχή». Ήταν οι βάνδαλοι (όπως τους έλεγαν τα Μέσα στις αρχές της δεκαετίας του '80) της γηπεδούχου ομάδας. Ένα «ντου» των τσαμπουκάδων αρκούσε για να ανάψει το φιτίλι. Οι πιο «ήρωες» ήταν αυτοί που ξεκινούσαν τον γενικευμένο πόλεμο. Σκοπός ένας και μοναδικός: Όσο το δυνατόν περισσότερα λάφυρα από τους αντιπάλους. Κασκόλ, σημαίες, πανό κλπ, κατάσχονταν και κοσμούσαν τις θύρες ως απόδειξη της ήττας του αντιπάλου. Έτσι έδειχναν στους «εχθρούς» πως τους ξεφτίλισαν. Ο οικογενειάρχης πατέρας που δεν πηγαίνει το παιδί του στο γήπεδο γιατί φοβάται. Και δικαιολογημένα. Την ίδια ώρα ευθύνες έχει και η Πολιτεία. Η Μάργκαρετ Θάτσερ έλυσε το πρόβλημα του χουλιγκανισμού στα γήπεδα με μία ριζοσπαστική αλλά εν τέλει αποτελεσματική λύση μη

φοβούμενη το πολιτικό κόστος. Απαγόρευσε την έξοδο των αγγλικών ομάδων στα κύπελλα Ευρώπης μέχρις ότου οι ομάδες μεριμνήσουν για την ασφάλεια εντός των γηπέδων. Εδώ για αρχή θα αρκούσε το σφράγισμα των συνδέσμων που γαλουχούν το μίσος και την βία.

Δ)ΡΙΖΟΥΠΟΛΗ

Ήταν 11 Μαΐου του 2003 και ο Ολυμπιακός υποδέχεται στην Ριζούπολη τον Παναθηναϊκό σε μία αναμέτρηση που κρίνει τον τίτλο εκείνης της σεζόν. Ο Ολυμπιακός χρησιμοποιεί ως έδρα το γήπεδο της Ριζούπολης, αφού το «Γεώργιος Καραϊσκάκης» είναι κλειστό και ανακατασκευάζεται ενόψει των Ολυμπιακών Αγώνων της Αθήνα του 2004.

Ο Παναθηναϊκός κατέβαινε στον αγωνιστικό χώρο έχοντας διαφορά τριών βαθμών από τον αιώνιο αντίπαλό του. Με νίκη, ισοπαλία ή ακόμη και ήττα (με ένα γκολ διαφορά) ο τίτλος πήγαινε στην Παιανία. Ο Ολυμπιακός έπαιζε μόνο για ένα αποτέλεσμα τη νίκη που θα του έδινε στην χειρότερη περίπτωση μία δεύτερη ευκαιρία μέσω μπαράζ να αναδειχθεί πρωταθλητής

Το κλίμα θυμίζει μπαρούτι. Υπάρχει εκατέρωθεν φανατισμός, ενώ στις εξέδρες του γηπέδου υπάρχουν και 2500 περίπου φίλοι του «τριφυλλιού». Το πούλμαν του Παναθηναϊκού φτάνει στην Ριζούπολη και οι συγκεντρωμένοι οπαδοί του Ολυμπιακού υποδέχονται την αποστολή των «πρασίνων» με άγριες διαθέσεις. Τα ΜΑΤ καταφέρνουν να ανοίξουν δρόμο και να οδηγήσουν την αποστολή μέσα στα αποδυτήρια.

Η ένταση δεν είχε τελειώσει. Η φυσούνα που οδηγούσε από τα αποδυτήρια στον αγωνιστικό χώρο είχε σπάσει και οι παίκτες του Παναθηναϊκού δεν μπορούσαν να βγουν για ζέσταμα. Τελικά με την βοήθεια της αστυνομίας και με αρκετή καθυστέρηση οι παίκτες βγαίνουν για ζέσταμα.

Στον Παναθηναϊκό ζητάνε να μην ξεκινήσει καν το ματς με τον Γιώργο Μπροβήλο να ανάβει το πράσινο φως, σε συννεύση με την ΕΠΑΕ. Ο Ολυμπιακός μπαίνει δυνατά την ώρα που ο Παναθηναϊκός φαινόταν καθαρά επηρεασμένος από την ατμόσφαιρα. Στα καθαρά αγωνιστικά οι «ερυθρόλευκοι» ήταν ανώτεροι και στο 15 ήταν ήδη μπροστά με 2-0. Οι «πράσινοι» είχαν παραδώσει πνεύμα και στο 48' γίνεται και το 3-0 και το πρωτάθλημα βάφεται «κόκκινο».

3)ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ

Ένα άλλο ποδοσφαιρικό φαινόμενο είναι οι καταγγελίες για διαφθορά, όπως οι «στημένοι» αγώνες. Το επίπεδο της διαφθοράς διαφέρει από χώρα σε χώρα. Μπορεί να εμπλέκει ποδοσφαιριστές, παράγοντες, ομάδες και διαιτητές. Η αλήθεια είναι ότι η διαφθορά έχει απλωθεί σ όλο τον κόσμο. Την περίοδο 2005-06 εμφανίστηκαν πολλά σκάνδαλα διαφθοράς στη Γερμανία, στη Βραζιλία, στην Ιταλία και στην Πορτογαλία. Η σημαντικότερη τιμωρία ήταν αυτή της Γιουβέντους με τον υποβιβασμό της στη β' κατηγορία. για την περίοδο 2007-08 και την αφαίρεση του τίτλου της πρωταθλήτριας για την περίοδο 2005-06

Το 2013 η Ευρωπόλ εξάρθρωσε δίκτυο παράνομων στοιχημάτων και στημένων αγώνων, εντοπίζοντας συνολικά 680 «ύποπτα παιχνίδια» σε 30 χώρες, εκ των οποίων 380 στην Ευρώπη. . *Πιο συγκεκριμένα : (α) Οι κορυφαίοι ποδοσφαιρικοί παράγοντες των ομάδων, οι οποίοι στην Ελλάδα είναι συνήθως επιτυχημένοι επιχειρηματίες, έχουν την τάση να αντιμετωπίζουν το ποδόσφαιρο ως μια επαγγελματική υπόθεση ικανή να αποφέρει κέρδη (όχι απαραίτητα σ' αυτούς). Επομένως δεν διστάζουν, στις περισσότερες των περιπτώσεων, να ενθαρρύνουν την ύπαρξη σκληροπυρηνικών οπαδών, οι οποίοι, χάρη στον ενθουσιασμό τους, μπορούν να ασκήσουν μια θετική*

επίδραση στην ομάδα τους, ώστε ο αγώνας να αποκτήσει περισσότερη ένταση και αποτελεσματικότητα (άρα και οικονομική επιτυχία!). Οπωσδήποτε, τούτο είναι ένα παιχνίδι με τη φωτιά, αφού κανείς δεν μπορεί εύκολα να ελέγξει τις αντιδράσεις αυτών των οπαδών, σε περίπτωση που τα πράγματα δεν πάνε καλά για την ομάδα τους. (β) Ένα επίσης μεγάλο μέρος της ευθύνης για τη δημιουργία επεισοδίων φέρουν οι δημοσιογράφοι του γραπτού αλλά και του ηλεκτρονικού αθλητικού Τύπου. Είναι, βέβαια, γεγονός ότι κατά τα τελευταία χρόνια ο αθλητικός Τύπος στην Ελλάδα (τόσο των αθλητικών όσο και των πολιτικών εφημερίδων) αποφεύγει να διεγείρει τους οπαδούς και να εξάπτει τον φανατισμό τους, μέσα από μεγάλα πρωτοσέλιδα με προκλητικές δηλώσεις παραγόντων του αθλήματος ή με αποκαλύψεις για εικαζόμενες ή πραγματικές «συνωμοσίες». Εξάλλου, υπάρχει πρόσφατα η τάση στην Ελλάδα (ειδικά στην ελληνική τηλεόραση) να αποδίδεται ιδιαίτερη έμφαση και προβολή σε βίαια περιστατικά που λαμβάνουν χώρα κατά τη διάρκεια διαδηλώσεων ή άλλων συγκεντρώσεων πλήθους (το θέαμα του είδους αυτού είναι σίγουρα φθηνό για τους διευθυντές προγράμματος της τηλεόρασης και ενδιαφέρον για τους τηλεθεατές). Ο τρόπος με τον οποίο παρουσιάζονται αυτά τα επεισόδια δεν είναι απαραίτητα θετικός, αλλά και, έτσι ακόμη, μπορεί να ενσπείρει σε κάποιους ευάλωτους τηλεθεατές ένα αίσθημα υστερίας και ηθικού πανικού. Ακόμη πιο σημαντικό όμως είναι το γεγονός ότι εξαιτίας αυτής της δημοσιότητας πολλοί νεαροί οπαδοί έχουν την τάση να είναι πιο προκλητικοί, απλώς και μόνο για να στρέψουν τις κάμερες επάνω τους και να προσθέσουν, έτσι, βαθμούς στο γόητρό τους ανάμεσα στα άλλα μέλη του 14 συνδέσμου τους ή στους φίλους τους.

ΝΤΟΠΙΝΓΚ

Το ντόπινγκ, με την έννοια της χρήσης απαγορευμένων ουσιών, δεν αλλοιώνει μόνο το <>, αλλά και το <> του αθλητισμού. Η εξάπλωσή του μοιάζει με κοινό μυστικό μιας ολόκληρης κοινότητας που η εκάστοτε αποκάλυψη του προκαλεί θλίψη, αλλά όχι κατάπληξη. Είναι πλέον ο μεγαλύτερος εφιάλτης που πλανιέται πάνω από κάθε Ολυμπιάδα . Ονομασίες ουσιών όπως στανοζολόλη, ναδρολόνη(παλαιότερα), αυξητική ορμόνη, ερυθροποιητίνη (πιο πρόσφατα)μπήκαν στο λεξιλόγιό μας. Ενδεχομένως γιατί συνόδευσαν ή θα συνοδεύσουν το όνομα ενός ινδάλματος που <> την ίδια στιγμή που κάποιος έλεγχος τον βρήκε ή θα τον βρει θετικό στη χρήση τους.

ΟΡΙΣΜΟΣ ΝΤΟΠΙΝΓΚ ΝΤΟΠΙΝΓΚ

Στον αθλητισμό ορίζεται ως η χορήγηση ή η χρήση από ένα άτομο οποιουδήποτε παράγοντα ή ουσίας που φυσιολογικά δεν εντοπίζεται στο σώμα και/ή όταν χορηγείται σε αντικανονικές επιπρόσθετες ποσότητες ή μέσω αντικανονικής οδού και/ή με αντικανονικό τρόπο, ... με σκοπό και αποτέλεσμα τη τεχνητή αύξησης και με αθέμιτο τρόπο της απόδοσης του ατόμου κατά τη διάρκεια του αγώνα» (ο πρώτος ορισμός του ντόπινγκ υιοθετήθηκε το 1963 από το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για την Εξωσχολική Εκπαίδευση) Ντόπινγκ στον αθλητισμό ορίζεται ως «η χορήγηση σε αθλητές ή αθλήτριες, ή η χρήση από αυτούς, φαρμακολογικών κατηγοριών παραγόντων ή μεθόδων ντόπινγκ» (Συμβούλιο Ευρωπαϊκής Συνθήκης Αντί-Ντόπινγκ της 16ης Νοεμβρίου 1989) Ντόπινγκ ορίζεται ως η παρουσία στο ανθρώπινο σώμα ουσιών που είναι απαγορευμένες σύμφωνα με τον κατάλογο που δημοσιεύτηκε από τη Διεθνή Ολυμπιακή Επιτροπή και/ή το διεθνή οργανισμό του προκειμένου οργανισμού μέλους. Η χρήση τέτοιων ουσιών, η παρουσία τους στα δείγματα ούρων ή αίματος και η χρήση μεθόδων με σκοπό τη μεταβολή του αποτελέσματος ανάλυσης ενός δείγματος ούρων ή αίματος απαγορεύονται. (ορισμός ΔΟΕ – πριν την ίδρυση του WADA) Ντόπινγκ στον αθλητισμό είναι η εσκεμμένη ή η ακούσια χρήση από έναν αθλητή μιας ουσίας ή μεθόδου απαγορευμένης από τη Διεθνή Ολυμπιακή Επιτροπή (ΔΟΕ). το αθέμιτο πλεονέκτημα που μπορεί να αποκτηθεί από εκείνους τους αθλητές που χρησιμοποιούν απαγορευμένες ουσίες ή μεθόδους για να αυξήσουν την απόδοση, τις πιθανές επιζήμιες παρενέργειες που ορισμένες ουσίες ή μέθοδοι μπορεί να προκαλέσουν

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ

Για να δούμε αναλυτικά: Η φυλή των Κάφρων στην Αφρική ονόμασε ένα πρωτόγονο αλκοολούχο ποτό το οποίο χρησιμοποιούνταν σε θρησκευτικές τελετές ως διεγερτικό με τη λέξη «ντοπ». Άλλες αναφορές περιγράφουν τους πολεμιστές Ζουλού να χρησιμοποιούν «ντοπ», ένα αλκοολούχο ποτό παρασκευασμένο από φλούδες σταφυλιών και αφέψημα κόλα. Στη Δυτική Αφρική, η χρήση Cola accuminata και Cola nitida ήταν επίσης γνωστή κατά τη διάρκεια του αγώνα στο βάδην ή το τρέξιμο. Ακολούθως, οι Ολλανδοί άποικοι Boers χρησιμοποίησαν τον όρο «ντοπ» για να περιγράψουν οποιοδήποτε διεγερτικό αφέψημα και ακολούθως, ο όρος διαδόθηκε παγκοσμίως. Τελικά, ο όρος υιοθετήθηκε για ένα ευρύτερο φάσμα ουσιών και στον αθλητισμό, χρησιμοποιώντας αυτές τις ουσίες περιγράφηκε περαιτέρω ως «ντόπινγκ», όπου εμφανίζεται για πρώτη φορά σε Αγγλικό λεξικό το 1889. Στην Αρχαία Ελλάδα, ειδικοί περιγράφεται να προσφέρουν στους αθλητές διατροφικά συστατικά προκειμένου να βελτιώσουν τη φυσική τους απόδοση. Αυτό θεωρούνταν απολύτως απαραίτητο και οι τότε προμηθευτές μπορούν να συγκριθούν με τους σημερινούς εξειδικευμένους αθλητίατρους. Επιπλέον, αναφέρεται πως οι αθλητές προσπαθούσαν να αυξήσουν τη φυσική τους δύναμη καταναλώνοντας διαφόρων ειδών κρέας ή ζωμό αίματος πριν από τους αγώνες. Κατά τη διάρκεια των Ολυμπιακών Αγώνων τον Τρίτο Αιώνα Π.Χ. οι αθλητές προσπαθούσαν να αυξήσουν την απόδοσή τους χρησιμοποιώντας μανιτάρια. Ο Φιλόστρατος αναφέρει ότι οι ιατροί ήταν σημαντικά χρήσιμοι στην προετοιμασία των αθλητών για τους αγώνες και οι μάγειρες ετοίμαζαν ψωμί με αναλγητικές ιδιότητες. Τον 1ο αιώνα Μ. Χ., αναφέρεται επίσης ότι οι Έλληνες δρομείς έπιναν ένα αφέψημα βοτάνων για να αυξήσουν τη δύναμή τους και να είναι ικανοί να αποδώσουν σε αθλήματα μεγάλης διάρκειας. Περισσότερες αναφορές σχετικά με αυτήν την περίοδο είναι δύσκολο να βρεθούν καθώς «η γνώση για το ντόπινγκ» ήταν καλά κρυμμένη από τους ιερείς. 1865 Η πρώτη καταγεγραμμένη περίπτωση εμφανίστηκε στην κολύμβηση κατά τον αγώνα στο κανάλι του Άμστερνταμ. Συγκεκριμένα, περιγράφηκε η πρόσληψη μιας ανώνυμης ουσίας που βελτιώνει την απόδοση. 1867 Στους δημοφιλείς αγώνες ποδηλασίας 6-ημερών, οι Γάλλοι αθλητές προτιμούσαν μείγματα με βάση την καφεΐνη, οι Βέλγοι χρησιμοποιούσαν ζάχαρη αναμειγμένη με αιθέρα, ενώ άλλοι χρησιμοποιούσαν αλκοολούχα αφεψήματα ή νιτρογλυκερίνη. 1896 Τη χρονιά αυτή αναφέρεται ο πρώτος θάνατος που προκλήθηκε από το ντόπινγκ. Ο Άγγλος ποδηλάτης A. Linton πέθανε λόγω λήψης εφεδρίνης στον αγώνα Παρίσι-Μπορντό. 1904 Στο μααραθώνιο του St. Louis, ο Tom Hicks που μόλις είχε κερδίσει τον αγώνα, κατέρρευσε και οι ιατροί διαπίστωσαν πρόσληψη στρυχνίνης και κονιάκ πριν από τον αγώνα. 1952 Κατά τη διάρκεια των παγοδρομιών στο Όσλο, αίσθηση προκάλεσε όταν αμπούλες και σύριγγες βρέθηκαν στα αποδυτήρια των αθλητών. 1960 Η δραματική αύξηση χρήσης ουσιών ντόπινγκ ξεκίνησε τη δεκαετία του 1960. Η κοινωνία εκείνες τις μέρες πίστευε ότι υπήρχαν

φάρμακα ικανά να οδηγήσουν σε οποιαδήποτε επιτυχία. Κατά τη διάρκεια των Ολυμπιακών Αγώνων της Ρώμης το 1960, ο Δανός ποδηλάτης K. Jensen πέθανε λόγω χρήσης αμφεταμινών. 1976 Στους Ολυμπιακούς Αγώνες του Μόντρεαλ, ο Πολωνός αθλητής Z. Kaczmarek και ο Βούλγαρος αθλητής V Khristov (αθλητές άρσης βαρών), αναγκάστηκαν να επιστρέψουν τα χρυσά τους μετάλλια όταν βρέθηκαν θετικοί σε Ντόπινγκ. 1988 Πολλοί άλλοι νικητές είχαν την ίδια μοίρα με τον Ben Johnson στους Ολυμπιακούς της Σεούλ που είναι και το πιο γνωστό παράδειγμα. Βρέθηκε θετικός για ένα απαγορευμένο αναβολικό στεροειδές (Στανοζολόλη), του αφαιρέθηκε το χρυσό του μετάλλιο στα 100 μέτρα ταχύτητας και αποκλείστηκε για δύο έτη. Αργότερα, αποδείχθηκε ότι όλοι ή σχεδόν όλοι από τους φιναλίστ σε εκείνη την κούρσα είχαν πάρει απαγορευμένες ουσίες.

Αιτίες Εξάπλωσης του Ντόπινγκ

Ένα από τα κύρια αίτια της ανάπτυξης του ντόπινγκ είναι η υπερβολική εμπορευματοποίηση στο χώρο του αθλητισμού. Η πρόσφατη έκρηξη των τηλεοπτικών δικαιωμάτων σε συνδυασμό με τα μεγάλα συμβόλαια χορηγίας οδήγησε σε αύξηση των πιέσεων προς τους αθλητές και τον περίγυρό τους και τους ωθεί να καταφύγουν στη χρήση απαγορευμένων ουσιών. Η εμπορευματοποίηση αυτή και τα οικονομικά διακυβεύματα που απορρέουν από αυτήν, οδήγησαν σε πολλαπλασιασμό των αθλητικών διοργανώσεων και σε μείωση του χρόνου ανάπαυσης των αθλητών, γεγονός που προξενεί και μείωση της διάρκειας της αθλητικής καριέρας του επαγγελματία. Είναι επίσης σκόπιμο να αναφέρουμε τις αρνητικές συνέπειες των συμβολαίων που υπογράφονται μεταξύ ορισμένων αθλητικών ομοσπονδιών και των χορηγών τους, τα οποία προβλέπουν αμοιβή ανάλογα με τα αποτελέσματα ή τα μετάλλια που θα κατακτήσουν οι αθλητές σε μεγάλες αθλητικές διοργανώσεις. Το περιβάλλον των αθλητών συνολικά, από τον προπονητή μέχρι το γιατρό, τον αρχηγό της ομάδας και τους συγγενείς, μπορεί να συμβάλει στις πιέσεις που ασκούνται στους αθλητές. Τέλος, ένα ουσιαστικό μέρος του προβληματισμού αυτού αφορά τους νεαρούς αθλητές. Η δυνατότητα να κερδίσουν γρήγορα σημαντικά ποσά, σε συνδυασμό με την ανάγκη των οικονομικών παραγόντων να "παράγουν" ακατάπαυστα αθλητές με μεγάλη προβολή από τα μέσα ενημέρωσης μπορεί να μεταφραστεί σε αύξηση του προσωρινού χαρακτήρα της καριέρας των αθλητών. Εξάλλου, η καταπολέμηση του ντόπινγκ αποτελεί μια εξαιρετική απεικόνιση του τρόπου με τον οποίο η κοινοτική δράση μπορεί να συμβάλει στην ενίσχυση των προσπαθειών που αναλαμβάνονται σε διαφορετικά επίπεδα, κυρίως σε εθνικό επίπεδο - και να ανταποκριθεί στις προσδοκίες των πολιτών, με σεβασμό της αυτονομίας των αθλητικών ενώσεων αλλά και της αρχής της επικουρικότητας. Πράγματι, η αποτελεσματική καταπολέμηση του ντόπινγκ δεν μπορεί να γίνει πραγματικότητα σε έναν αποκλειστικά εθνικό χώρο: σε έναν αθλητικό κόσμο που παγκοσμιοποιείται, είναι σημαντικό να υπάρξει μέριμνα ώστε τα διάφορα κράτη μέλη να υιοθετήσουν παρόμοιες προσεγγίσεις στον τομέα αυτό. Η Ευρωπαϊκή Ένωση μπορεί να προσδώσει προστιθέμενη αξία, ενθαρρύνοντας σε ορισμένο βαθμό τη σύγκλιση των διαφόρων προσεγγίσεων και χρησιμοποιώντας για την καταπολέμηση του ντόπινγκ τα μέσα που η ίδια διαθέτει.